

Kinderhaptotherapie staat bij een stagnerende ontwikkeling of probleemgedrag van jonge kinderen nog niet bij iedere zorgprofessional op het netvlies. Jammer, want lichaam en emotie staan sterk met elkaar in verbinding. Therapie vanuit deze invalshoek leert kinderen nieuwe mogelijkheden te verkennen.

Noam Shalgi

De helende werking van kinderhaptotherapie

Kinderhaptotherapie is een behandelingsmethode waarbij het gevoel centraal staat. Het uitgangspunt is dat lichaam en emotie sterk met elkaar in verbinding staan. Als je blij bent, beweeg je anders dan wanneer je bang bent. En als je huppelt, voel je je anders dan wanneer je stapvoets loopt. Je lichaam biedt toegang tot je gevoel en tot affectief contact met jezelf en anderen.

In de behandeling voelt een kind in het hier & nu. Dit, in tegenstelling tot disciplines zoals psychologie of speltherapie waar de nadruk ligt op *communicatie* over wat het voelt.

Werking

De therapie biedt het kind lijfelijke ervaringen, zoals het voelen van diverse materialen, balans zoeken op een balansbal of ballonnen in de lucht houden. Het kind wordt ook aangeraakt, bijvoorbeeld door te spelen dat het kind een auto is die

door de wasstraat gaat. Deze ervaringen raken het kind. Zo staat het kind, bewust of onbewust, stil bij wat het voelt én bij zijn/haar invloed hierop.

Hoe eerder, hoe beter

Kinderhaptotherapie helpt bij stagnerende ontwikkeling of probleemgedrag. Het is geschikt voor alle leeftijden, ongeacht taalvaardigheid en cog-

Broekplassen

Sanne (6) begon zonder aanwijsbare reden weer in haar broek te plassen. Ze had er veel last van. In de observatie bleek dat ze sterk op anderen gericht was en weinig op zichzelf. Aan haar mimiek kon je zien wanneer ze iets wel of niet fijn vond, zelf had ze dit niet in de gaten. In de behandelingen ervoer Sanne dat balans vinden op een tol makkelijker voor haar was als ze meer gevoel voor zichzelf had. Een andere keer gooiden zij en vader verschillende ballen naar elkaar toe, waarbij Sanne steeds noemde hoe een bal voor haar voelde. Later vroeg ik Sanne en moeder samen standbeelden te vormen: Een olifant, een huis enz. Eerst lette ze vooral op moeder. Toen ik haar vroeg meer op zichzelf te letten werd het spel makkelijker en leuker en werd zij vrijer en beweeglijker.

Sanne leerde meer gevoel voor zichzelf te hebben, stil te staan bij wat fijn voor haar voelt of juist niet én dit aan te geven. Het plasprobleem was opgelost.

Los van de vraag wat de oorzaak van een probleem is, kunnen ouders een belangrijke rol spelen bij de oplossing. Dit, door zicht te krijgen op hun aandeel in het contact met het kind. Daarom wordt de dynamiek ouder-kind in de behandelingen verkend. Als een ouder een andere (gevoels-)beweging maakt, reageert het kind anders. Ouders kunnen ook hierbij gecoacht worden. Het verstevigen van het contact tussen ouders en kind kan een positieve uitwerking hebben op de hechting, wat maakt dat ook andere vragen worden opgepakt¹.

Doorverwijzen

Professionals doen er goed aan juist door te verwijzen naar kinderhaptotherapie als een kind beweeglijk is of juist onbekend is met het eigen lichaam. Een andere reden kan zijn dat een behandeling averechts dreigt te werken. Een kind dat bijvoorbeeld veel nadenkt, gaat nog meer nadenken als je te veel met hem praat. Kinderhaptotherapeuten doen er op hun beurt goed aan om door te verwijzen als blijkt dat het kind onvoldoende met deze therapievorm kan of dat het probleem niet zozeer sociaal-emotioneel is, maar bijvoorbeeld vooral cognitief.

Kinderhaptotherapie wordt (deels) vergoed vanuit de aanvullende verzekeringen. Bij aanmelding voor kinderhaptotherapie is een verwijfsbrief niet noodzakelijk, maar wel welkom. Als dit wenselijk is, is er afstemming met andere professionals. Niet elke haptotherapeut is overigens ook een kinderhaptotherapeut: bij het doorverwijzen is het belangrijk hierop te letten. De meeste kinderhaptotherapeuten werken vanuit een (eigen) praktijk en hebben ook een website. ●

nitieve ontwikkeling. Het helpt bijvoorbeeld kinderen die sociale omgang of emotieregulatie moeilijk vinden, kinderen met druk of juist heel stil gedrag, bij traumaverwerking, pestproblematiek, grenzeloosheid of omgaan met prikkels. Ook kinderen met psychoso-

ragfijn, lijfelijk, al voor hun geboorte. De therapie sluit aan bij de belevingswereld van het kind: spelenderwijs, beweeglijk en tastend, de wereld verkennen. Door deze goede aansluiting is meestal maar een beperkt aantal behandelingen nodig.

‘Vaak zijn een paar therapie sessies voldoende als zetje in de goede richting’

matische klachten of kinderen die onhandig bewegen hebben er baat bij. Het helpt ook als het even niet botert tussen kind en ouders. Iedereen kan met zijn lijf zijn gevoel ontwikkelen.

De behandeling is al inzetbaar bij de eerste signalen dat het kind steun kan gebruiken. Hoe eerder een kind steun heeft – hoe beter. Kinderen voelen

Rol ouders

Inhoud en proces van de therapie worden bepaald en geëvalueerd met de ouders. Veel haptotherapeuten geven de ouders een actieve rol in de behandelingen zelf. Dan oefenen vader en moeder zoveel mogelijk met het kind. Ze leren elkaar opnieuw en anders kennen. Vaak ervaren ze de behandelingen als quality time.

auteursinformatie

Noam Shalgi is (kinder-)haptotherapeut en trainer bij ‘Ontdek je gevoel, praktijk voor haptonomie’ (info@ontdekjegevoel.nl).

¹ Voor meer informatie lees het artikel van Monica Pollmann, ‘Herstel affectief contact vermindert probleemgedrag’, Vakblad Vroeg oktober 2016